

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

19 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofci Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Pahomi Snejana în numele inculpatului Spatari Mihail, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău /sediul Rîșcani/ din 16 februarie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Spatari Mihail XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 19.08.2015 – 16.02.2018 (prima instanță);
2. 07.03.2018 – 11.04.2018 (instanța de apel);
3. 11.06.2018 – 19.09.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău /sediul Rîșcani/ din 16 februarie 2018, Spatari Mihail a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de 5 ani 3 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată și s-a încasat de la Spatari Mihail în beneficiul lui Ciobanu Viorel suma de 4 530 lei cu titlu de prejudiciu material și prejudiciul moral în sumă de 5 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Spatari Mihail, la data de 08.06.2015, în jurul orelor 22:10, aflându-se pe str. A. Mateevici, com. Stăuceni, mun. Chișinău, în mod deschis a sustras de la cet. Ciobanu Viorel o geantă bărbătească la preț de 200 lei în care se aflau mijloace bănești în sumă de 3000 lei, buletin de identitate, permis de conducere, certificat de competență profesională, card de evidență a timpului de lucru, legitimație de participant la conflictul armat din Transnistria, card bancar „Banca de Economii”, toate pe numele părții vătămate, chei de la apartament, chei de la mașină, cărți de vizită și carduri de reducere.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost calificate de către prima instanță conform prevederilor art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal – „*Jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Pisarenco Constantin în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunile inculpatului să fie recalificate din art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal în art. 186 Cod penal, invocând că: sentința primei instanțe a fost pronunțată punându-se la bază doar declarațiile părților vătămate, analizând declarațiile contradictorii ale părții vătămate depuse în cadrul instanței de judecată, se concluzionează că sustragerea deschisă a bunurilor, nu a avut loc. Partea vătămată deși indică că a văzut autorul faptei și automobilul cu care acesta a plecat de la fața locului, nu a executat absolut nimic, nici o acțiune în vederea stopării infractorului sau găsirii lui prin intermediul poliției. Fapta a fost comisă la stație, în spatele căreia se află magazinul alimentar, de la care partea vătămată putea să sune și să comunice despre jaful comis la poliție, însă acest lucru nu a fost făcut, nici a doua zi și nici a treia zi de la săvârșirea faptei. A mai menționat că partea vătămată nici nu s-a adresat la bancă în vederea blocării cadrului bancar. Partea vătămată a decis de a pune un anunț în vederea dacă cineva a găsit geanta pierdută.

Aceste acțiuni par ilogice și lipsite de orice temei, cu atât mai mult că se invocă de către partea vătămată că în geantă au fost documente prețioase cu o importanță majoră. Partea vătămată a făcut tot posibilul pentru a duce în eroare instanța, acest lucru reiese și din faptul precum că partea vătămată s-a adresat la bancă imediat, dar a așteptat șapte zile până la primirea unui răspuns și blocarea cardului, a decis să se adreseze la bancă cu această întrebare, la care s-a răspuns că toată informația cu privire la scoaterea resurselor financiare de pe cardul bancar, se dă imediat, iar blocarea cardului bancar este posibilă și doar prin apel telefonic.

În această ordine de idei, a conchis asupra faptului că partea vătămată în ziua de 08 iunie era în stare de ebrietate avansată, nu a văzut și nici nu putea să vadă momentul în care a fost sustrasă geanta din motivul că în acest moment dormea la stație. După care era absolut convinsă despre faptul că geanta s-a pierdut și a întreprins acțiunile logice și explicabile în această situație, a mers pe jos pe drumul pe care a venit, apoi a plasat anunțul în vederea găsirii genții și apoi deja după două săptămâni s-a adresat la poliție și la bancă. Incertitudinile și îndoielile privind constatarea elementului vinovăției, la fel cu referire la situația de caz nu pot fi interpretate decât în favoarea acuzatului, aceasta constituind atât o normă și un principiu instituit în legislația RM, precum și în cea internațională.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2018, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma

admisibilității, pertinentei și concludentei, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Spatari Mihail încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 187 alin. (2), lit. f) Cod Penal – jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Astfel, instanța de apel a indicat că vinovăția acestuia este pe deplin dovedită prin probele prezentate de către partea acuzării, printre care declarațiile părții vătămate, ale martorilor și documentele cercetate în ședința de judecată ca:

- plângerea părții vătămate Ciobanu Viorel din 30.06.2015 prin care a declarat faptul că de pe umăr de către un necunoscut i-a fost sustrasă geanta cu diferite bunuri; (f.d. 5 v.I)

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 30.06.2015 cu planșa fotografică; (f.d. 6-9 v.I)

- procesul-verbal de confruntare 17.07.2015 între partea vătămată Ciobanu Viorel și învinuitul Spatari Mihail; (f.d. 45 v.I)

- procesul-verbal de ridicare 01.07.2015, prin care au fost ridicate 13 foi format A4 cu fotografiile ale învinuitului Spatari Mihail, în momentul când extrăgea banii de pe cardul bancar al părții vătămate; (f.d. 18-31 v.I)

- procesul-verbal de examinare a obiectului - 13 foi format A4 cu fotografiile ale învinuitului Spatari Mihail, în momentul când extrăgea banii de pe cardul părții vătămate; (f.d. 33 v.I)

Instanța de apel a apreciat ca fiind pertinente și concludente declarațiile părții vătămate Ciobanu Viorel care a indicat că geanta i-a fost sustrasă din spate de către o persoană care a fugit și s-a urcat într-o mașină, ele coroborând cu procesul-verbal de confruntare din 17.07.2015 între partea vătămată și învinuitul Spatari Mihail, din conținutul căreia rezultă că partea vătămată a indicat că recunoaște după statură și corpolență persoana care i-a sustras geanta, la față pe acesta nu l-a văzut, deoarece acesta a sustras geanta din spate și nu a reușit să vadă careva semnalmente ale feții, acesta deja a văzut-o ulterior când au fost ridicate imaginile de la bancă, concretizând că a văzut momentul sustragerii, inculpatul i-a sustras geanta în mod deschis, din spate, după care a fugit și s-a așezat în automobil, după care a plecat.

Instanța de apel a mai indicat că din conținutul procesului-verbal de ridicare din 01.07.2015 și procesului-verbal de examinare a obiectului din 01.07.2015 se atestă momentul în care inculpatul Spatari Mihail extrăgea banii de pe cardul părții vătămate.

Instanța de apel a reținut din conținutul declarațiilor martorilor Burciu Ion, Rusu Ion și Ciobanu Veronica faptul că partea vătămată nu se afla în stare de ebrietate și că ultimului i-a fost sustrasă geanta.

Astfel, instanța de apel a statuat că din contextul probelor apreciate, se atestă că inculpatul Spatari Mihail a realizat latura obiectivă a infracțiunii de jaf, care s-a materializat prin sustragerea în mod deschis de la partea vătămată a unei genți la preț de 200 lei în care se aflau mijloace bănești în sumă de 3 000 lei, buletin de identitate, permis de conducere, certificat de competență profesională, card de evidență a timpului de lucru, legitimație de participant la conflictul armat din Transnistria, card bancar „Banca de Economii”, toate pe numele părții vătămate, chei de la apartament, chei de la mașină, cărți de vizită și carduri de reducere, cauzându-i un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 3 200 lei.

În contextul circumstanței agravante imputate inculpatului Spatari Mihail, instanța de apel a constatat că și-a găsit confirmare circumstanța „cu cauzarea de daune în proporții considerabile”, indicând că caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele din apel ale apelantului precum că partea vătămată ar fi dat declarații contradictorii, or, instanța de apel a constatat că partea vătămată atât la faza urmăririi penale, cât și în prima instanță a dat declarații consecvente, indicând că inculpatul i-a smuls geanta din spate, în care se aflau bani și acte personale. În acest sens, instanța de apel a apreciat că declarațiile părții vătămate coroborează inclusiv și cu fotografiile de la terminalul bancar în care este surprins inculpatul în momentul retragerii banilor de pe cardul părții vătămate, precum și prin declarațiile martorilor care au confirmat că partea vătămată nu se afla în stare de ebrietate alcoolică.

Neîntemeiate au fost apreciate și argumentele apelantului referitor la faptul că partea vătămată dormea, fiind în stare de ebrietate, respectiv, fiind indusă ideea precum că acesta nu ar fi văzut momentul sustragerii bunului, instanța de apel notând în acest sens că partea vătămată pe durata desfășurării procesului penal a dat declarații certe și veridice referitor la momentul sustragerii în mod deschis a genții, iar pe de altă parte martorii Burciu Ion, Rusu Ion și Ciobanu Veronica au indicat faptul că partea vătămată nu se afla în stare de ebrietate, acesta participând la lucrările de curățare a fântânii.

Astfel, instanța de apel a atestat lipsa unor probe pertinente și concludente care ar confirma faptul că partea vătămată s-ar afla în stare de ebrietate alcoolică la momentul comiterii infracțiunii, ca urmare, instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiată versiunea apărării precum că inculpatul Spatari Mihail ar fi găsit geanta părții vătămate, deoarece această versiune nu este susținută de un ansamblu de probe, fiind combătută de probele administrate la dosar de către acuzatorul de stat.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Pahomi Snejana în numele inculpatului, neindicând nici un temei pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea sentinței și a deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, invocând că:

- concluziile primei instanțe și a instanței de apel nu sunt bazate pe ansamblul de probe administrate și cercetate în cadrul examinării cauzei penale, ele sunt bazate doar pe declarațiile contradictorii a părții vătămate din care putem concluziona că nu a avut loc o sustragere deschisă a bunurilor;

- partea vătămată cu toate că indică că a văzut autorul faptei și automobilul cu care acesta s-a deplasat de la locul faptei, nu a întreprins nici o acțiune în vederea stopării făptuitorului sau găsirii acestuia prin intermediul poliției, fără a prezenta probe ce ar justifica pretențiile materiale;

- în spatele stației unde a fost produs presupusul jaf se află un magazin alimentar de unde partea vătămată putea cere ajutor ori să anunțe organele de drept, partea vătămată nu s-a adresat nici la bancă în vederea blocării cardului bancar;

- prin cumulul de probe administrate în cadrul procesului penal, s-a demonstrat că inculpatul a sustras pe ascuns bunurile, lipsind latura obiectivă a infracțiunii de jaf;

- partea vătămată, fiind absolut convinsă că a pierdut geanta, nu a întreprins careva acțiuni în vederea căutării acesteia, a mers acasă plasând un anunț în vederea găsirii genții, după care abia peste 2 săptămâni s-a adresat organelor de poliție și la bancă;

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul în Secția reprezentare a învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință avocatul Bordei Teodor împreună cu partea vătămată, Ciobanu Viorel, prin care au manifestat dezacordul cu recursul declarat, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, indicând că atât prima instanță(f.d. 3-4 din sentință) cât și instanța de apel(PCT. 5.5 – 5.6.4 din decizie) au argumentat calificarea acțiunilor inculpatului ca jaf, criticele aduse sentinței nu se deosebesc de cele invocate în recurs, cu toate că instanța de apel a răspuns la toate argumentele.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul sa conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal lecturând textul recursului reține că, recurentul pledează asupra faptului că instanțele eronat au calificat fapta în baza art. 187 Cod penal și nu în baza art. 186 Cod penal, concluziile instanțelor nu sunt bazate pe ansamblul de probe administrate și cercetate în cadrul examinării cauzei penale, temeiuri ce se raportează la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, unde este stipulat că „hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, Colegiul penal o consideră ca neîntemeiată.

Colegiul penal reține că, instanța de apel verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei metode de cercetare coroborată a probelor, ce au servit ca temei pentru soluționarea elementelor de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal.

Cât privește, alegațiile recurentului, ce își manifestă dezacordul cu încadrarea juridică a faptei în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, dar nu în temeiul art. 186 Cod penal, ce cad sub incidența temeiului prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, Colegiul penal, punctează că reprezintă o interpretare subiectivă a recurentului ce nu poate fi acceptată, or în decizia instanței de apel au fost combătute aceste argumente (f.d. 97 – 101 v.II), motivare ce este în coroborare cu circumstanțele constatate în prezenta cauza penală în baza cumulului de probe cercetate de instanța de apel, ce se acceptă de instanța de recurs, ce este conform practicii CEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010.

Colegiul penal indică că, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală,

din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Mai mult, instanța de recurs, apreciază critic argumentul avocatului precum că concluziile primei instanțe cât și a instanței de apel nu sunt bazate pe ansamblul de probe ci pe declarațiile contradictorii a părții vătămate, în acest sens, Colegiul penal indică că în decizia instanței de apel au fost combătute aceste argumente (f.d. 100 v.II), motivare ce este în coroborare cu circumstanțele constatate în prezenta cauza penală în baza cumulului de probe cercetate de instanța de apel, ce se acceptă de instanța de recurs, ce este conform practicii CEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010.

Totodată, Colegiul penal, constată că din prima declarație a inculpatului, dată la organul de urmărire penală(f.d. 35 – 36 v.I), el indică „...m-am apropiat de unul singur și brusc i-am smuls geanta de pe umăr, și am fugit...”, ulterior inculpatul a declarat că „... am luat pe ascuns această geantă...” astfel, Colegiul penal conchide că contradictorii sunt declarațiile inculpatului și nu ale părții vătămate, care au fost consecvente pe tot parcursul procesului penal, declarând că inculpatul i-a smuls geanta din spate și a fugit, astfel, Colegiul penal conchide că instanța de apel corect a menținut sentința prin care inculpatul Spatari Mihail a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal.

9. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

10. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Pahomi Snejana în numele inculpatului Spatari Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2018, în cauza penală privind-l pe **Spatari Mihail XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată se va pronunța la **18 octombrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor